

“...συμφορές που σπέρνουν...”

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Η επίσκεψη του πρωθυπουργού στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ενώ βρισκόμασταν “στην αιχμή του δόρατος”, επιβεβαίωσε πόσο εύκολα έχει τα λόγια. Οι “ιστορικές στιγμές” που επικαλέστηκε εκείνη την ώρα, έγιναν ιστορικότερες πυροδοτώντας τις γνωστές εξελίξεις που είδαμε. Τελικά, οι αλεπάλληλες κρίσεις έφεραν την αποκάλυψη, κατά την οποία, το πρόβλημα της Ελλάδας, είναι κατ’εξοχήν πολιτικό και από κει απορρέουν όλα τα άλλα.

Όσοι το συνειδητοποιούν αυτό, μπορούν να μιλήσουν για “ιστορικές στιγμές” αισθανόμενοι όμως παράλληλα, μεγάλο δέος και ανασφάλεια για το μέλλον της χώρας και μάλιστα, το άμεσο. Ουσιαστικά, για την επόμενη μέρα. Αρκεί κανείς να φανταστεί το εσωτερικό σκηνικό της χώρας σαν καράβι που έχει πέσει σε τυφώνα κι’ο καπετάνιος του βγαίνει από την καμπίνα για να ζητήσει βοήθεια από το πλήρωμα, άρα δεν τα βγάζει πέρα μόνος του. Κάποιοι από το πλήρωμα, του προτείνουν να πιάσουν το τιμόνι μαζί-αφού ο ίδιος ομολόγησε ότι αδυνατεί να το κρατά συνεχώς μόνος. Τότε εκείνος, από φόβο μη χάσει την αποκλειστικότητα “του τιμονιέρη”, τους διώχνει λέγοντας “Δεν θα αφήσω να γίνει κανένας σας καπετάνιος, ούτε για λίγο...Θα μείνω εγώ στο τιμόνι και εσείς θα ακολουθείτε τις εντολές μου, ό,τι και να γίνει...”. Όμως το ταξίδι είναι μακρύ, ο τυφώνας διαρκής

και για την ώρα, λιμάνι δεν φαίνεται στον ορίζοντα. Πόσες πιθανότητες έχει το καράβι να γλιτώσει το ναυάγιο; Μόνο με κανένα θαύμα... [\(περισσότερα...\)](#)